

The percentage rule for minority-language rights: Inadequate or discriminatory

BENGT-ARNE WICKSTRÖM

WORKING PAPER No. 20-2

REAL

Research group “Economics, policy analysis, and language”

The percentage rule for minority-language rights: Inadequate or discriminatory*

BENGT-ARNE WICKSTRÖM[†]

Abstract

Based on a cost-oriented approach to public policy, we discuss how to decide about the implementation of linguistic minority rights. A formal model of policy measures is reviewed and a cost-efficient policy is characterized. The effects of the percentage rule – that rights be implemented if the relative size of a minority community reaches a certain level –, which in many cases are absurd, are demonstrated. The question to be asked is then how the percentage rule can be rationalized. That is, given the cost structures of policy measures, can the percentage rule be derived from people's preferences in society?

It is argued that the percentage rule is “rational” only if the majority population displays preferences for discrimination of the members of the minority. Further, one has to require that the policy measures result in rival, non-spatial goods. That is, in addition to the aversion of the majority population against the rights of the members of the minority, there can be no economies of scale in the policy measures; else the percentage rule is useless as an instrument for guiding the choice of minority-policy measures.

Keywords: ethnic and linguistic minorities, costs of public policy, language rights, percentage rule, discrimination

Resumo

Surbaze de kosto-orientita aliro al la politikaj agoj en la sektoro publika, ni pridiskutas kiel oni decidi pri la realigo de minoritataj rajtoj. Ni prezentas formalan modelon de politikeroj kaj karakterizas kostoeffikan politikon. Ni montras la multkaze absurdajn efikojn de la procentregulo – ke rajtoj estu efektivigitaj se la relativa grandeco de la malplimulta komunumo atingas certan nivelon. Kiel oni povas raciigi la procentregulon nun estas farinda demando. Tio estas, ĉu oni povas dedukti la procentregulon surbaze de la preferoj de la societanoj por donita kostostrukturo de la politikeroj?

Argumentatas, ke la procentregulo estas «racia» nur se la plimultanoj montras preferojn por diskriminacio de la malplimultanoj. Krome oni devas postuli, ke la politikeroj resultigu

*I am indebted to Michele Gazzola for insightful comments, and I thank Judith Wickström for bringing my approximate English closer to acceptable standard English.

[†]Andrássy-Universität Budapest

Email: bengt-arne.wickstroem@andrassyuni.hu

rivalecajn kaj ne-spacecajn bonojn. Tio signifas ke – aldome al la ĉeesto de aversio de la plimultanoj kontraŭ la rajtoj de la malplimultanoj – ekonomio de skalo en la provizado de bonoj far la politiko ne povas ekzisti; alikaze la procentregulo estas senutila kiel ilo por gvidi la selektadon de eroj en la minoritata politiko.

Ŝlosilvortoj: etnaj kaj lingvaj malplimultoj, kostoj de politiko, lingvaj rajtoj, procent-regulo, diskriminacio

This essay has been published as:

WICKSTRÖM, Bengt-Arne (2019). “The percentage rule for minority-language rights: Inadequate or discriminatory”, in: *Język, Komunikacja, Informacja* 14. Edited by Ilona KOUTNY & Ida STRIA: 72–84.